

“No crec que ERC aposte tant per l'Estatut valencià com pel català”

Isaura Navarro és secretària quarta de la mesa del Congrés de Diputats i diputada d'Esquerra Unida per València. Com a tal intentarà que de la cambra baixa isca un Estatut millor del que ha entrat. Un propòsit que també ha manifestat ERC.

Té cap esperança de modificar la proposta estatutària a Madrid, després de veure el que ha passat a València?

—No. Hi ha hagut un pacte tancat entre PP i PSOE, darrerre del qual hi ha

Zapatero i Rajoy, i supose que no deixaran que millorem l'Estatut al Congrés, tot i que ho intentarem a fons. Presentarem les esmenes que ens han tombat i lluitarem perquè tota la societat valenciana estiga representada.

—Preparada, doncs, per sentir-se com Joan Ribó al ple de les Corts?

—Una cosa que sempre m'ha sobtat de la política és quan parles i ningú no t'escolta, el que va passar l'altre dia a les Corts. Joan deia coses molt raonables, però els dos partits majoritaris ja havien decidit el seu vot. No hi havia una reflexió respecte al contingut de les reivindicacions. M'agradaria que a Madrid escoltaren per què fem aquestes esmenes. Ara com ara el text està ple d'ambigüitats, de declaracions de principis que no impliquen res i de punts de trobada massa genèrics.

—Crec que l'Estatut valencià és un desig de José Luis Rodríguez Zapatero per tenir un “text model”?

—Si aquesta era la seua intenció, ha estat un error greu, perquè, per exemple, a Catalunya no li servirà. L'Estatut català té el seu ritme, no mirarà aquest.

—Hi ha qui diu que la proposta de reforma podria, fins i tot, ser rebaixada al Congrés...

—Pitjor és impossible. Repassar punt per punt allò que s'ha acordat és com un “vull i no puc”. Per exemple, és absurd crear un servei tributari en lloc d'una agència pròpia que gestione els impostos estatals i els cedits.

—Pel que veig, després de 23 anys esperant-la, la reforma li sembla molt escadussera.

—Crec que la conjuntura política no era la més adient. Amb una majoria absoluta, el PP [a les Corts valencianes] ha imposat els seus criteris. A més, amb el partit dividit, [Francesc] Camps havia de vendre alguna cosa que justificara la legislatura, perquè no està fent absolutament res. I el PSOE l'ajuda...

—Potser per dirigisme de Madrid?

—Des de Madrid han dirigit els uns i els altres, i els valencians ens quedem amb un Estatut marcat pels partits espanyolistes, no de tots els valencians.

—La “clàusula Camps” —per la qual el Govern valencià podria demanar qualsevol millora en l'autogovern que aconseguira una altra autonomia i que es volguera com a pròpia— pot caure, al Congrés?

—És irrisòria. Constitucional o no, reflecteix com és l'Estatut, el “vull i no puc” de què parlàvem. Renuncies a demanar el que has de demanar i poses la clàusula per si, en un futur, ets el ximble del poble. No és seriós.

“Ei model de les autonomies està esgotat, cal caminar cap a un model federal”

—Del gairebé centenar i mig d'esmenes, en quines pararà una atenció especial?

—Molts s'han centrat exclusivament en els símbols i la llengua, però hi ha molt més treball. No hem dit no a l'Estatut només perquè no reconega la unitat de la llengua o la denominació de País Valencià. El text, a banda de tot això, no significa cap avanç. No recull res sobre finançament, sobre gestió tributària, sobre el finançament dels municipis, sobre comarcalització. En les qüestions bàsiques de gestió, no avancem: ni tanquem el conflicte lingüístic ni avancem en uns altres temes. No entenem el perquè d'aquest Estatut. No renunciare a totes aquestes qüestions al Congrés.

—No n'hi ha cap d'absolutament prioritària?

—El finançament, sens dubte.

—El votant del vostre partit, a àmbit estatal, entendre que demaneu més diners per al País Valencià quan PSOE i PP no ho han pactat?

—Som un partit federal i solidari. Esquerra Unida, a àmbit estatal, entén les nostres reivindicacions. El País Valencià és la segona comunitat autònoma pitjor tractada, en termes econòmics i percentualment, després de Balears. Portem més de deu anys que som dels que rebem menys diners. És injust, perquè tenim una sanitat i una educació precàries i una crisi industrial. Hem de rebre els diners que ens pertoqueu.

—Es reunirà amb ERC per acordar una estratègia comuna? Els republicans han afirmat que l'Estatut valencià els pot fer replantejar el seu suport al PSOE...

—No vull manifestar-m'hi. Ja sabran què fan i com ho fan.

—No els veu capaços d'estirar massa la corda per l'Estatut valencià?

—ERC governa Catalunya dins del tripartit. Són ells els que tenen un pacte estable. Esquerra Unida, a àmbit estatal, pactem coses amb el PSOE.

—No es reunirà amb ERC?

—Em reuniré amb les entitats del Compromís per l'Estatut, i si en algun moment he de parlar amb un altre partit, ja siga ERC, PNB, CiU, o qualsevol altre partit nacionalista, per explicar-los la nostra situació, ho faré. ERC i CiU estan fent l'Estatut català i el PNB està en una situació semblant al País Basc. No parlaré amb uns més que amb uns altres. Ens hem d'unir tots.

—ERC apostarà tant per l'Estatut valencià com pel català?

—No ho crec. La força que tenen ells es concentra a Catalunya.

—El PSOE està en el moment clau de la legislatura. Vostès i ERC acceptaran que els socialistes pacten tots els temes territorials amb el PP?

—A ERC li convé el pacte amb el PSC, perquè li dona el Govern, i s'enfronta amb CiU perquè és amb qui es baralla per l'espai electoral. Li interessa governar amb el PSC perquè hi ha una distància més gran quant a qüestions identitàries. Ni PSC ni ERC no volen trencar el pacte.

—Les reformes estatutàries no afectaran el vostre suport al PSOE, doncs. Continuareu votant amb ells les lleis socials...

—Nosaltres vam pactar deu lleis de contingut social per votar favorablement els pressupostos del 2005. El nostre pacte va en aquest sentit, mentre que ERC potencia la qüestió territorial. Ara bé, nosaltres tenim clar que el model de les autonomies està esgotat i que cal caminar cap a un model federal. Si volen, que no es diga estat federal, però que s'arribe a la quota d'autogovern.

—Més reformes. Vostè ha proposat que el PSPV canvie de nom, que elimine la segona P...

—No entenc com han pogut fer una iniciativa al Congrés de Diputats perquè només es faça servir l'expressió Comunitat Valenciana. Entenc el rebuig al terme Llevant, hi estic d'acord, però

una cosa és que digues que no s'utilitze un nom i una de molt diferent és que només se n'utilitze un altre. País Valencià és una denominació que està al cor de molts valencians. És cultural, és d'ús comú, i per això no em sembla adequat que es negue, sobretot quan ells [el PSPV-PSOE] la tenen al seu nom.

—En quina posició queda Joan Ignasi Pla, secretari general dels socialistes valencians, després del pacte?

—No m'agrada opinar sobre allò que fan uns altres partits, que ja tenen els seus òrgans, però com a valenciana i com a representant d'una part dels valencians crec que aquest pacte no aporta res al PSOE: no es milloren les condicions de vida, seguim amb un Estatut de segona, per tant, la imatge del PSOE és de renúncia de les reivindicacions pròpies dels seus votants.

—Això creu?

—El seu electorat no acaba de comprendre per què han renunciat a tant per pactar un Estatut en una conjuntura política tan hostil. Però cada partit sap per què segueix una determinada estratègia, per què pacta unes coses amb uns i unes altres amb uns altres...

—Què li sembla que Francesc Camps no vaja al Congrés a defensar la reforma? Es repartiran el temps el portaveu popular a les Corts, Seraffín Castellano, i el propi Pla...

—Formarà part dels pactes campsistes-zaplanistes.

—Per acabar, i exclusivament en clau de política valenciana: com veuria un pacte d'esquerres -EUPV, Bloc, fins i tot Els Verds o ERPV-, amb vista al 2007? Fructificaria?

—Estic molt contenta que hagen començat les converses i que hi haja una demanda ciutadana. Cal treballar seriosament i analitzar en un programa electoral quins punts en comú tenim, si és possible fer un front contra la dreta.

—N'és molt partidària, doncs...

—Sóc partidària de les converses i del treball per lliurar-nos d'aquesta dreta casposa i constructora, que està deixant sense recursos el País Valencià.

—Glòria Marcos -coordinadora general d'EUPV- no és tan procliu.

—No dic que jo siga tan procliu, dic que cal treballar-hi, treballar-hi fins al final.

“El finançament, sens dubte, és una qüestió absolutament prioritària”

Víctor Maceda